

Til forslagsstillernes orientering kan jeg dog oplyse, at man selvfølgelig er opmærksom på, at kontrollen skal intensiveres for at imødekomme, at der ikke sker en forrykning af den tidligere mulighed for misbrug af fradraget for forsørgelseskontrakter til et misbrug af fradraget for børne- og ægtefællebidrag.

For så vidt angår fjernelsen af fradraget for forsørgelseskontrakter, var der tale om, at fradraget blev fjernet generelt, dvs. uanset modtagerens opholdssted.

Frdraget for børne- og ægtefællebidrag vil ikke kunne fjernes generelt, da en sådan drastisk løsning ikke vil stå i rimeligt forhold til formålet, og begrænses fjernelsen af fradraget til kun at gælde for bidrag til personer i udlandet – således som det foreslås af forslagsstillerne – vil dette i visse situationer kunne tænkes at være i strid med EF-retten.

Hvis en tysker bliver arbejdstager i Danmark og har en separeret ægtefælle i Tyskland, som han betaler ægtefællebidrag til, vil en fjernelse af tyskerens fradrag for ægtefællebidrag betyde, at vedkommende stilles anderledes, end hvis hans eller hendes fraseparerede ægtefælle boede i Danmark. Der kan således blive tale om forskelsbehandling, hvis man ser på den familiemæssige situation.

På regeringens vegne må jeg derfor ud fra det anførte sige, at regeringen ikke kan støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Per Kaalund (S):

Socialdemokratiet kan heller ikke støtte det fremsatte forslag om at fjerne retten til fradrag for børne- og ægtefællebidrag, og vores argumenter er, at dels har vi ikke kunnet konstatere nogen stigning i antallet, hverken ved henvendelse til Københavns Kommunes skattevæsen – som ministeren nævnte – eller ved henvendelse til andre skattevæsen, og dels er vi opmærksomme på eventuelle EU-problemer og andre konsekvenser, der måtte være.

Det, vi sådan set kan støtte i Fremskridtspartiets forslag, er erkendelsen af, at det er svært at kontrollere udenlandske dokumenter, i hvert fald for en række landes vedkommende. Det kan vi erklære os enige i, og derfor er vi også tilfredse med, at man vil intensivere kontrollen med dem, og at man i øvrigt vil følge udviklingen. Men som sagt kan vi ikke støtte forslaget i dets helhed.

Svend Aage Jensby (V):

Det var i virkeligheden Venstre, der i den tidligere skatteministers, hr. Ole Stavads, tid tog initiativ til at få kulegravet hele problematikken omkring forsørgelseskontrakterne, og det viste sig jo at være et godt initiativ, for der blev jo afsløret en masse fusk og fiduser med disse forsørgelseskontrakter, så vi er helt tilfredse med, at den misbrugsmulighed er stoppet.

Men i modsætning til det, der var gældende med hensyn til forsørgelseskontrakterne, er der ikke skabt dokumentation for, at også fradraget for hustru- og børnebidrag giver anledning til det misbrug, der var tilfældet med forsørgelseskontrakterne.

Det er dog givet, at der er mange, der har en rig fantasi med hensyn til finde muligheder for også her at læse den danske stat for nogle uberegtigede fradrag. Det så man med forsørgerkontrakterne, og hvis det senere viser sig, at fradragets retten for de bidrag, forslaget omhandler, bliver misbrugt, er vi helt med på et initiativ til at stoppe det. Men den dokumentation mangler vi, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

I øvrigt kan vi heller ikke støtte det, fordi det overhovedet ikke sonderer mellem dem, som jeg egentlig tror forslaget sigter på, og så ganske almindelige mennesker, der af en eller anden grund bliver skilt, f.eks. et ægtepar, hvor konen flytter til Paris med parrets to børn, og manden bliver boende her. Hvis man gennemførte det her forslag, som det foreligger, ville manden ikke få fradrag for det bidrag, han dér fuldstændig pligtmæssigt skal betale, og det er naturligvis en helt uholdbar situation. Så også i den henseende er forslaget upræcist, og vi kan derfor ikke støtte det.

Brian Mikkelsen (KF):

Vi vil gerne fra Det Konservative Folkepartis side give vor støtte til at fortsætte med den øgede opmærksomhed omkring, hvad man egentlig bruger de penge til, der sendes til udlandet med skattefradrag, og det vil sige, at vi fra konservativ side forlanger, at dokumentationen skal være i orden, før man kan få sit skattefradrag. Det hører med til retssikkerheden, at man skal kunne dokumentere noget for at opnå noget. Og hvis myndighederne i modtagerlandene ikke er nøjeregnende med at følge sagerne op, må vi gøre noget fra dansk side.

Vi vil under udvalgsbehandlingen forsøge at finde frem til, hvordan man kan forbedre den kontrolsituation, både ved spørgsmål til mini-